

ORDENANZA MUNICIPAL DE POSESIÓN E CUSTODIA DE ANIMAIS

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Propiciar a seguridade, salubridade e tranquilidade cidadán ten sido unha das competencias tradicionais das administracións locais.

A legislación, en cada momento aplicable, coidou de outorgar potestades de intervención, incluso na actividade privada, mediante a atribución de facultades de regulación en intervención directa en exercicio de funcións de policía, no amplo sentido de regular, someter a previa licenza ou autorización e permitir as administracións locais a adopción de ordes individuais constitutivas de mandato ou prohibición, e sancionar a infracción de tal ordenación municipal naquelas materias que pola súa incidencia na seguridade, tranquilidade e salubridade cidadáns aconsellen tales medios de intervención.

A tenencia de animais de compañía adquire dita transcendencia en razón das transformacións dos modelos de asentamento e as demandas, sempre crecentes de mellora da calidade de vida, derivadas dos procesos de urbanización e concentración da cidadanía nas zonas urbanas e residenciais. Delas derívase unha maior proximidade e interdependencia na relación veciñal, tanto do modelo convivencial resultante do réxime de propiedade horizontal, no que se constrúe un elevadísimo porcentaxe das vivendas, como pola superior concienciación de que a utilización dos bens de uso público, en particular vias, parques e equipamento urbano, deben ser posibles en análogas condicións de comodidade, seguridade e salubridade coas que se goza dos bens privativos.

O aumento do número e variedade de animais de compañía nas zonas urbanas non é alleo ás transformacións socioculturais, derivadas do progreso económico e tamén, porque non dicilo, da redución ou desmembración das unidades familiares que, no ámbito europeo, tenden a multiplicar o número de monoparentais, o que dunha parte propicia o aumento de acollemento e permanencia na zona urbana de animais de compañía, e doutra, dificultan a necesaria atención que estes esixen e a incidencia que a súa permanencia non acompañada na vivenda urbana ten sobre as relacións de veciñanza.

Por isto, a Corporación Municipal, ao elaborar esta ordenanza, recoñecendo as competencias estatais e autonómicas concurrentes na materia, estimou adecuado recoller con prodigalidade os variados aspectos que a cría, comercio e tenencia de animais leva aparellada. A necesidade que en cada un dos estamentos, en que cabe diferencias tan especial problemática, se adopten as medidas de autocontrol e se posibilite a necesaria intervención, incluso punitiva se fose necesario, co obxecto de garantir a compatibilidade do lexítimo dereito a posuír e manter un animal de compañía, co igualmente lexítimo e prevalente de que non resulte abusivamente perturbada a seguridade, tranquilidade e salubridade públicas.

En relación coa tenencia de cans potencialmente perigosos, despois de se produciran ataques a persoas protagonizadas por cans, que xeraron un clima de inquietude social, precisase establece unha regulación que permita non só controlar se non tamén delimitar o réxime de tenencia de cans potencialmente perigosos.

Neste orde, é necesario regular as condicións para a tenencia de animais que poidan manifestar certa agresividade cara ás persoas protagonizadas por cans, por unha modificación da súa conduta a causa do adestramento recibido e as condicións ambientais e de manexo á que son sometidos por parte dos seus propietarios e criadores.

A ordenanza municipal aborda a tenencia de animais potencialmente perigosos, dada a proliferación da posesión de animais salvaxes en cativeiro e en domicilios ou recintos privados, por constituir un potencial perigoso para a seguridade de persoas, bens e outros animais, someténdoa a previa obtención de licenza administrativa, outorgada polo concello en canto competente para ditar a normativa de desenvolvemento.

TITULO I

OBXECTIVOS E ÁMBITO DE APLICACIÓN

Artigo 1.

1. Esta Ordenanza municipal ten por obxecto establecer a normativa que regule as interrelacións entre as persoas e os animais domésticos, tanto os que conviven cos humanos como os destinados a actividades deportivas ou lucrativas, facendo compatible a coexistencia dos animais cos seres humanos coa prevención dos posibles riscos para a hixiene ambiental, a saúde e a seguridade de persoas, animais e bens.
2. Con tal finalidade, a Ordenanza ten en conta tanto as molestias e perigos que poden ocasionar os animais como o valor da súa compañía para un gran número de persoas e a axuda que poden prestar polo adestramento e a dedicación, como no caso dos cans-guía, dos traballos de salvamento e todos os demais en que os animais domésticos proporcionan ós humanos satisfaccións, deportivas e de lecer.
3. Quedan excluídos desta Ordenanza, e estarán rexidos pola súa propia normativa:
 - a caza, (agás os cans destinados a esta actividade),
 - a pesca,
 - a protección e conservación da fauna silvestre no seu medio natural,
 - os touros e espectáculos taurinos tradicionais,
 - a gandería entendida como cría de animais con fins de abasto.
 - Calquera outra que sexa obxecto de regulación específica no futuro.

Artigo 2.

Para os efectos desta Ordenanza enténdese por:

- **Animais de compañía:** todo animal posuído ou destinado a ser posuído polas persoas, especialmente no fogar, para ser de lecer e como compañeiro.
- **Animais domésticos:** todo animal que pertenza a especies que habitualmente se críen, reproducen e convivan co ser humano.
- **Animal abandonado:** todo animal de compañía que non teña fogar ou non se atope no fogar do seu propietario ou posuidor e non estea baixo control ou vixilancia.
- **Animal salvaxe en cativeiro:** todo animal que, vivindo ceibe pola súa condición, fose obxecto de captura no seu medio natural, manténdose nun grao absoluto e permanente de dominación.
- **Comercio de animais de compañía:** o conxunto de transaccións, practicadas de forma regular e con fins lucrativos que impliquen a transferencia de propiedade destes animais.
- **Cría e custodia comercial de animais de compañía.** A que se practica con fins lucrativos.

Artigo 3

Sen prexuízo do esixido nas demais disposicións que sexan aplicables, as actividades que seguen, estarán suxeitas á obtención dunha licenza municipal previa nos termos que determina, de ser o caso, o Regulamento de actividades molestas, insalubres, nocivas e perigosas:

1. Os establecementos hípicos, sexan ou non de tempada, con instalacións fixas ou non, que garden cabalos para a práctica da equitación con fins deportivos, recreativos ou turísticos.
2. Os centros para animais de compañía destinados á reprodución, aloxamentos temporal ou permanente ou á subministración de animais para vivir domesticados nas casas, principalmente cans, gatos e aves ou outros cánidos destinados á caza e ao deporte, e que se dividen en:
 - Lugares de cría: para a reprodución e subministración de animais a terceiros.
 - Residencias: establecementos destinados a aloxamento temporal.
 - Canceiras deportivas: establecementos destinados á práctica do deporte en canódromos.
 - Jaurías: establecementos destinados a gardar animais para a caza.

3. Centros ou agrupacións diversas non comprendidas entre os anteriores. Clasifícanse en:

- Paxarerías: para reprodución ou a subministración de pequenos animais, principalmente pequenas aves, con destino ós domicilios.
- Subministradores de laboratorios: para a produción e a subministración de animais con fins de experimentación científica.
- Zoos ambulantes, circos e entidades asimiladas.
- Comercios dedicados á venda de animais de acuario ou terrario, como peixes, arácnidos ou reptiles.
- Instalacións adicadas á cría de animais para aproveitamento da pel.

TITULO II

SOBRE A POSESIÓN DE ANIMAIS

CAPITULO I

Artigo 4

1. Con carácter xeral autorízase a posesión de animais domésticos de compañía nos domicilios particulares, estando condicionada a que as circunstancias hixiénicas do seu aloxamento sexan óptimas, á ausencia de riscos no aspecto sanitario e á inexistencia de perigos ou molestias evitables para os vecinos ou para outras persoas.
2. Con tal finalidade, desde as 22.00 ata as 8:00 horas prohibese deixar nos patios, terrazas, galerías ou balcóns, aves e animais en xeral que cos seus sons, ouleos ou cantos perturben o descanso ou tranquilidade dos vecinos. No resto do día tamén deberán ser retirados dos lugares especificados polos seus propietarios ou posuidores cando, de xeito evidente, ocasionen molestias aos ocupantes do inmovible ou inmoibles vecinos.
3. Os propietarios ou posuidores de animais estarán obrigados a proporcionarlles alimentación abonda e axeitada ás características de cada animal.
4. O propietario ou posuidor dun animal estará obrigado a practicarlle as curas axeitadas que precise e a proporcionarlle os tratamentos preventivos de enfermidades e as medidas sanitarias que cumpran ou que, de ser o caso, a autoridade municipal e outros organismos competentes dispoñan.

5. Os propietarios ou posuidores de animais afectados de enfermidades de declaración obrigatoria deberán actuar segundo o establecido na Lei 8/2003, do 24 de abril, de Sanidade animal.
6. O número de animais que poden aloxarse en cada domicilio ou inmovible poderá ser limitado pola autoridade competente con base en informes técnicos motivados e atendendo ás características da vivenda e á biomasa dos animais aloxados.

Artigo 5

1. O posuidor dun animal salvaxe en catividade é responsable da súa protección e coidado, así como do incumprimento das obrigas previstas nesta Ordenanza.
2. A posesión de animais en catividade procedentes de importación precisa un informe previo do organismo competente da Xunta de Galicia relativo ás condicións hixiénico-sanitarias do animal. Así mesmo os animais que pertencen a algunha das especies recollidas no CITES, Convenio sobre comercio internacional de especies ameazadas da fauna e flora silvestre, deberán pousar o seu correspondente pasaporte ou cartilla sanitaria.
3. Prohíbese a posesión de animais salvaxes perigosos para as persoas fora dos locais autorizados polo órgano competente da Xunta de Galicia, así como a súa circulación por lugares abertos ao público sen as medidas protectoras que se establezan, de acordo coas características de cada especie.
4. As medidas sanitarias e hixiénicas previstas nesta Ordenanza, así como as recollidas no artigo 9 da lei 1/1993, do 14 de abril, de protección dos animais domésticos e salvaxes en catividade, aplicaranse tamén aos animais salvaxes en catividade.

Artigo 6

1. Para a situación de instalacións gandeiras, tales como vacarizas, cortes, cortellos, currais de gando e instalacións apícolas, será necesaria a tramitación de expedientes segundo a normativa vixente en materia de actividades, para garantir, tanto o aspecto hixiénico-sanitario e adecuación das instalacións, como a inexistencia de incomodidades, molestias ou perigos para os vecinos ou outras persoas. En todo caso deberán respectarse as determinacións do Plan Xeral de Ordenación Municipal de Ourense sobre usos permitidos do solo.
2. Queda prohibida a cría doméstica de aves de curral, coellos, pombas e outros animais análogos en domicilios particulares dentro do núcleo urbano, tanto se é en terrazas, como en cercados ou patios.

Artigo 7

1. Queda absolutamente prohibida a entrada e permanencia de animais en toda clase de locais dedicados á fabricación, venda, almacenamento, transporte ou

manipulación de alimentos. Non obstante, en restaurantes, bares, cafeterías e similares, a entrada e permanencia de animais estará condicionada ao criterio do dono do establecemento sempre e cando non supoña ningún tipo de incomodidade ou molestia para os concorrentes, sendo o propietario do animal o responsable dos seus actos.

2. Prohíbese a circulación e permanencia de cans e outros animais nas piscinas públicas e zonas de baño durante a tempada de baño.
3. Queda prohibida a entrada de animais en espectáculos públicos deportivos e culturais, así como en recintos de práctica de deportes e de xogos infantís ou naquelas zonas que o concello determine atendendo ás súas dimensión ou réxime de usos.
4. Autorízase o traslado de animais nos medios de transporte público, sempre e cando se realice en cestas ou gaiolas. No caso dos taxis queda a criterio do conductor. En tódolos casos estarán sempre condicionados a que sexan sostidos polos seus donos de forma que non ocupen os asentos.
5. Transporte de animais en vehículos particulares realizarse de forma que non poidan perturbar a acción do conductor nin se comprometa a seguridade do tráfico e de acordo coas normas previstas no Código de circulación.

Artigo 8

Nos establecementos hostaleiros e pensións , sempre que o autorice a dirección do establecemento, a estada de animais de compañía estará condicionada a unhas óptimas circunstancias hixiénicas de aloxamento e á inexistencia de calquera tipo de incomodidade ou molestia para os residentes. O propietario dos animais é, en todo momento, responsable dos seus actos e deberá presentar a súa identificación acreditativa perante calquera axente da autoridade que o requira.

Artigo 9

Quedan excluídos expresamente do preceptuado nos artigos 7 e 8 os cans-guía que poderán circular libremente nos transportes públicos urbanos, así como acceder a calquera tipo de local, sempre que estean acompañados polo seu dono e posúan as condicións hixiénico-sanitarias e de seguridade que se prevén nesta Ordenanza.

Artigo 10

1. As persoas agredidas por animais darán inmediatamente conta do feito ás autoridades sanitarias.
2. O propietario ou posuidor do animal agresor terá que presentarse ao servizo municipal achegando o documento de identificación e cantos datos poidan servir de axuda á persoa lesionada, aos seus representantes e ás autoridades sanitarias que o soliciten.

3. O propietario ou posuidor do animal agresor responderá administrativamente por non adoptar as medidas de protección fixadas nesta Ordenanza, e estará obrigado a asumir os gastos ocasionados pola agresión.

Artigo 11

1. Con carácter xeral nas vías públicas os animais deberán circular suxeitos con correa ou cadea con collar. O uso do bozo será ordenado pola autoridade municipal cando as circunstancias así o aconsellen e mentres duren estas. Así mesmo usarase o bozo cando a agresividade ou perigosidade dos animais sexa manifesta dada a súa natureza e características. Neste senso, os cans de presa e tipo terrier de pelexa debido á súa particular natureza combativa, deberán ir provistos de bozo sempre que circulen por lugares públicos.
2. Poderase establecer a obriga, para as persoas ou entidades que desexen desprenderse de animais mortos, de pagar exaccións que se establezan na Ordenanza Fiscal correspondente.
3. Os que observen a presenza dun animal morto na vía pública poden comunicar tal circunstancia ao servizo municipal competente, co fin de que retire o cadáver nas condicións hixiénicas necesarias para tal operación.
4. Queda absolutamente prohibido o abandono na vía pública de cadáveres de calquera especie animal.

Artigo 12

1. Os propietarios ou posuidores de cans están obrigados a identificalos mediante un implante electrónico antes dos tres meses de idade ou ao mes da súa adquisición.
2. O implante electrónico deberá ter as seguintes características:
 - Estar pre-programado sen que permita a súa modificación posterior.
 - O sistema ten que manterse operativo a temperaturas entre - 40 y 70° C.
 - O código alfanumérico será único para cada animal, sen que poidan existir dous ou máis animais co mesmo código.
3. As comunicacións por morte, desaparición, cambio de domicilio ou transferencia de propiedade dos animais serán comunicados polos propietarios ou posuidores ao servizo correspondente dentro do período dos dez días seguintes a contar dende a data na que se produciu o feito.
4. Os datos dos propietarios gozarán da confidencialidade e reserva que establece a normativa vixente nesta materia.

Artigo 13

1. O Concello recollerá os animais abandonados no centro de acollida.

2. Se o animal non está identificado reterase por un prazo de vinte días, transcorrido o cal, na canceira municipal, daráselle o destino máis conveniente recorrendo, só en último termo, ó sacrificio.
3. Se o animal está identificado avisarase ao propietario, que disporá dun prazo de dez días para recuperalo unha vez pagados os gastos orixinados polo seu mantemento, identificación e inscrición no censo. Unha vez transcorrido este prazo, se o propietario non satisface o pagamento dos gastos, o centro de acollida municipal procederá de acordo con disposto no punto anterior, sen que esto suponía exencións nas responsabilidades en que incurrira.
4. Os medios a empregar na captura e transporte dos animais abandonados terán as debidas condicións hixiénico-sanitarias e estes serán atendidos por personal cualificado.

CAPITULO II

DOS CANS QUE CONVIVEN COAS PERSOAS

Artigo 14

1. O Posuidor dun animal doméstico é responsable da súa protección e coidado así como do cumprimento de todas as obrigas contidas nesta Ordenanza.
2. Os propietarios ou posuidores de cans están obrigados a censalos e identificalos nos termos previstos no artigo 12 desta Ordenanza. O censo empregarase en supostos de comunicacións por morte ou desaparición dos animais rexistrados e para os cambios de propiedade.

Artigo 15

A vacinación ou tratamento obrigatorio dos animais domésticos será realizada polo órgano competente da Xunta de Galicia, con base na facultade prevista no artigo 9.1. da Lei 1/93, do 13 de abril.

Artigo 16

1. Con carácter xeral os cans circularán polas vías públicas suxeitos con correa ou cadea con colar.
2. Queda absolutamente prohibido que os propietarios ou posuidores de cans deixen as deposicións dos seus animais en parques e xardíns, nas beirarrúas ou zonas de paso de peóns, e, en xeral, en toda a vía pública.
3. As deposicións que se produzan serán recollidas polos propietarios ou posuidores dos cans e colocadas de xeito hixiénicamente aceptable nos colectores de recollida de lixo ou nos lugares que a autoridade municipal destine

expresamente para este fin. Queda prohibido depositalas nas entradas da rede de sumidoiros.

Artigo 17

As persoas que utilicen cans para a vixilancia de parcelas, obras ou calquera outra propiedade, deberán cumprir coas condicións establecidas na Lei 1/93 do 13 de abril e, en todo caso, daralles alimento, aloxamento, espacio e curas axeitadas, ademais de telos debidamente censados e identificados. Así mesmo, deberán estar baixo a vixilancia e control do dono do inmovible de forma que non poidan causar danos ás persoas, a outros animais ou ás cousas.

Deberase advertir nun lugar visible a existencia dun can de garda.

Artigo 18

1. Compete á Alcaldía a responsabilidade superior na defensa e protección dos animais no termo municipal.
2. En caso de grave e persistente incumprimento das obrigas establecidas nos artigos precedentes, a autoridade municipal poderá dispo-lo traslado deses animais a un establecemento axeitado, con cargo aos propietarios, e adoptar calquera medida adicional que se estime imprescindible.
3. Cando ingrese un animal doméstico no centro municipal de acollida por mandamento das autoridades competentes, a orde de ingreso deberá precisar o tempo de retención a que debe de someterse e a súa causa. O pagamento dos gastos e das taxas orixinadas corresponderá ao propietario do animal.
4. A retención e observación pode levarse a cabo no domicilio, de acordo co establecido no artigo 52 do decreto 153/98.
5. A autoridade municipal poderá ordenar o traslado a outro lugar axeitado dos animais que non cumpran os condicionantes establecidos nos artigos 4, 5 e 6.

Artigo 19

Os propietarios ou posuidores de animais que non desexen continuar ténndoos deberán entregalos ao servizo municipal encargado da súa recollida ou a unha sociedade protectora. En todo caso os posuidores de animais poñerán os medios necesarios para evitar camadas indesexadas.

CAPITULO III

DOS CANS ABANDONADOS

Artigo 20

Queda absolutamente prohibido abandonar calquera clase de animal vivo, especialmente cans e gatos, sancionándose o feito como risco para a saúde pública.

Artigo 21

Considerarase can e gato abandonado aquel que non teña dono coñecido e, en consecuencia, non estea censado nin identificado, ou aquel que circulen libremente sen a presenza da persoa responsable.

Artigo 22

Cando se detecte a presenza dun animal abandonado, comunicarase ó Concello con fin de que proceda á súa retirada.

Artigo 23

Queda prohibido facilitar alimento con carácter xeral a animais vagamundos tales como perros, gatos, pombas e outra aves, para garantir a salubridade pública.

Artigo 24

1. Os cans abandonados atopados no termo municipal de Ourense serán recollidos polo servizo municipal correspondente e ingresarán na Canceira, onde serán alimentados debidamente, reténdoo ata que sexan recuperados, cedidos ou sacrificados. Os servizos municipais actuarán pola súa propia iniciativa e planificación ou por denuncias dos cidadáns.
2. Se o can non está identificado reterase por un prazo de 20 días, transcorrido o cal o servizo municipal da Canceira poderá darlle o destino máis coveniente, e só en último termo, sacrificalo.
3. Se o can está identificado avisarase ao propietario de forma inmediata, que disporá dun prazo de 10 días para recuperalo. Unha vez transcorrido este prazo, se o propietario non paga os gastos, o servizo municipal procederá dacordo con disposto no punto anterior.
4. Este Concello fomentará a adopción de animais domésticos abandonados, limitando o sacrificio eutanásico unicamente para os casos en que resulte imprescindible.
5. A retirada dos animais da canceira municipal deberá realizarse en horas de servizo, logo do pagamento das taxas correspondentes e, de ser o caso, da sanción correspondente.

Artigo 25

1. Os animais de compañía aptos para ser adoptados deberán ser vacinados, desparasitados tanto externa como internamente e identificados previamente, para garantir unhas condicións sanitarias correctas.
2. No momento da adopción, a entrega dun animal de compañía deberá ir acompañada dun documento de cesión no que consten os datos do centro doante,

os datos do animal, o compromiso da persoa que adopta ao animal de asumir os gastos de prevención sanitaria e de identificación, así como de responsabilizarse del.

Artigo 26

Sen prexuízo das competencias da Xunta de Galicia en materia de vacinación obrigatoria dos animais domésticos e tendo en conta o carácter voluntario de tal tratamento, aconséllase a desparasitación externa e interna, así como a vacinación de cans e gatos.

Artigo 27

Quen posúa cans e gatos ou crias destes e non desexen continuar posuíndoos poderán entregalos para o seu ingreso na canceira municipal debendo satisfacer as exaccións que se determinen na correspondente Ordenanza Fiscal.

CAPÍTULO IV

DA EXPERIMENTACIÓN CON ANIMAIS

Artigo 28

1. Toda actividade experimental con animais que poida causarlles dor, sufrimento, lesión ou morte deberá respectar a normativa específica aplicable e, se é o caso, deberá contar cá autorización previa do órgano competente da xunta de Galicia.
2. Os animais destinados á experimentación serán obxecto da protección e cuidados xerais previstos nesta Ordenanza e na Lei 1/93 de 13 de abril.
3. A experimentación con animais desenvolverase baixo a dirección do persoal facultativo correspondente.
4. Os animais que non poidan desenvolver unha vida normal, como consecuencia da experimentación a que foron sometidos, serán sacrificados de forma rápida e sen dor.
5. En cumprimento da vixente normativa sobre protección dos animais utilizados para a experimentación e investigación científica, non poderá utilizarse para estes fins animais abandonados das especies domésticas que capturen os servicios municipais.

CAPÍTULO V

PROTECCIÓN DOS ANIMAIS

Artigo 29

Quedan prohibidas con carácter xeral e con respecto a todos os animais de compañía as seguintes conductas:

1. Causa-la súa morte agás en caso de enfermidade incurable ou necesidade ineludible (co fin de evitar sufrimentos ao animal ante unha enfermidade incurable) e sempre baixo control veterinario.
2. Maltratar ou agredir de calquera xeito ós animais, ou sometelos a calquera práctica que poida causarlles sufrimento ou dano non xustificado.
3. Desatendelos, non alimentalos axeitadamente, non limpalos non sometelos a asistencia sanitaria, non aloxalos de acordo coas súas esixencias naturais ou deixalos no interior de vehículos pechados.
4. Incitalos contra as persoas ou de xeito que poidan estragar as cousas.
5. Abandonalos, tanto na vía pública como en vivendas ou noutros lugares pechados ou desalugados, soares e obras, na medida en que non sexan atendidos cumpridamente neses lugares.
6. Utilizalos en espectáculos, pelexas, festas populares e outras actividades, se iso pode ocasionarlles sufrimentos, ou sometelos a condicións antinaturais, excluindo os espectáculos con regulamentación específica como resultan ser os taurinos.
7. Organizar pelexas entre animais ou incitalos a elas.
8. Exercer a venda ambulante de calquera animal, fora dos recintos e datas expresamente legalizados, e sen respectar as condicións de legalidade absoluta respecto a cada especie animal e segundo a súa regulamentación específica.
9. Exercer a venda ambulante de animais sen cumprir as condicións xerais sinaladas pola lei.
10. Calquera outra conducta degradante que teña como vítima aos animais.

CAPÍTULO VI

ESTABLECEMENTOS ZOOLOXICOS

Artigo 30

Os albergues, criadeiros, establecementos de venda, de recollida e de experimentación así como os dedicados á exhibición de animais salvaxes en cativeiro, sen prexuízo dos condicionantes establecidos polo artigo 3.e a Lei de Galicia 1/1993, do 13 de abril, polos artigos 33 e seguintes do Decreto 153/98, do 2 de abril, teñen que reunir as seguintes características:

1. As construcións, instalacións e equipos serán os axeitados para asegurar un ambiente hixiénico e facilitar as necesarias accións zoonosanitarias.
2. Deberán estar dotados de auga corrente en cantidade abonda para a súa axeitada limpeza, así como para a subministración de auga potable ós animais.
3. Disporán dos medios para a limpeza e desinfección dos locais, materiais e utensilios que poidan estar en contacto cos animais e, de ser o caso, dos vehículos para o seu transporte.
4. Deberán realizar as desinfeccións, desinsectacións e desratizacións periódicas necesarias con produtos autorizados para tales fins.
5. Disporán de recintos, locais ou gaiolas de fácil lavado e de dimensións adecuadas os seus tamaños.
6. Disporán dos medios necesarios para que a eliminación dos excrementos e augas residuais se realicen de forma que non supoña riscos para a saúde pública nin perigo de contaminación do medio.
7. Disporán dos medios necesarios para eliminar hixiénicamente os cadáveres e demais materias contumaces ou entregarán estes residuos ao xestor correspondente en condicións que garantan a salubridade e hixiene necesarias.
8. As instalacións deberán permitir unhas condicións de vida axeitadas para os animais de acordo coa súa natureza.
9. Deberán dispor dunha zona de corentena que permita illar os animais enfermos ou sospeitosos de o estaren.

CAPITULO VII

DAS INFRACCIÓNS E SANCIONES

Artigo 31

1. Os axentes da autoridade e cantas persoas precisen ou coñezan feitos contrarios ao establecido nesta Ordenanza teñen o deber de denunciar aos infractores.
2. Os animais dos propietarios denunciados por causarlles sufrimento, por non os aloxaren en condicións hixiénicas e biolóxicas axeitadas, por desobedecer medidas dictadas pola autoridade municipal, por infraccións contra normas sanitarias ou por desprezo ás normas elementais de convivencia, poderán ser retirados polos axentes municipais.

A devolución deste animais, se procedese, farase unha vez tomadas as medidas correctoras que se impoñan.

Artigo 32

1. Para os efectos desta Ordenanza será infracción administrativa o incumprimento das obrigas, das prohibicións e dos requisitos establecidos nela, así como o das condicións impostas nas autorizacións administrativas outorgadas ao seu abeiro.
2. A responsabilidade administrativa será esixible sen prexuízo do que corresponda no ámbito civil ou penal.
3. Nos casos de espectáculos prohibidos, incorrerán en infracción administrativa non só os seus organizadores senón tamén os donos dos locais ou terreos en que se realicen, a título oneroso ou gratuito, así como terceiras persoas que de un xeito ou outro participen.

Artigo 33

As infraccións clasificaranse en leves, graves e moi graves, atendendo a criterios de risco para a saúde e seguridade das persoas, grao de negligencia, gravidade do prexuízo producido e reincidencia.

Artigo 34

A tipificación das infraccións, realízase de acordo coa Lei 1/93, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en cautividade.

1. Tipifícanse, como infraccións leves:
 - Maltrato a animais que non lles cause dor.
 - A venda, doazón ou cesión de animais a menores de 14 anos ou incapacitados sen autorización de quen teña a súa patria potestade, tutela ou custodia.
 - A doazón, de animais de compañía como premio.
 - Non manter o animal en boas condicións hixiénico-sanitarias.
 - Mantelos en instalacións non axeitadas.
 - Non facilitarlles a alimentación axeitada ás súas necesidades.
 - Utilizar animais en traballos que os inmovilicen, causándolles dor.
 - Exercer a venda ambulante de animais fora dos mercados e feiras autorizados.
 - A carencia ou tenza incompleta do arquivo de fichas clínicas dos animais obxecto de tratamento obligatorio ou de vacinación.
 - Posuír un can non censado nin identificado consonte o previsto no artigo 12 desta Ordenanza.
 - O sacrificio de animais en lugares públicos.
 - Facilitar alimento con carácter xeral a animais vagamundos tales como perros, gatos, pombas e outra aves.

- Non recoller inmediatamente os excrementos evacuados por un animal de compañía na vía pública.
- Ocasionar molestias á veciñanza por incumprimento do establecido nos artigos 4.2 e 6.
- A entrada e permanencia de animais en locais dedicados á manipulación de alimentos.
- A circulación e permanencia de animais en piscinas públicas e zonas de baño durante a tempada de baño.
- Abandonar na vía pública cadáveres de calquera especie animal.
- O non circular cón animal suxeito con correa ou con collar nas vías públicas e fora dos lugares e horarios establecidos para que poidan circular libremente e soltos.
- Calquera outra actuación que vulnere o disposto nesta Ordenanza e que non veña tipificada como infracción grave ou moi grave.

2. Son infraccións graves:

- Maltratar os animais causándolles dor ou lesión.
- Mutilalos sen necesidade ou sen o axeitado control veterinario.
- Abandonalos, entendéndose como abandonado tanto o que non vaia preceptivamente identificado, como os que non leven ningunha identificación sobre a súa orixe ou propietario, sempre que non vaia acompañado por algunha persoa.
- A venda ambulante, reiterada, de animais en xeral, fora dos establecementos, feiras e mercados legalmente autorizados.
- A venda de animais salvaxes en cativeiro fora dos establecementos autorizados.
- A subministración de estimulantes non autorizados ou substancias que poidan atentar contra a saúde, agás cando sexa por prescrición facultativa.
- Non vacinar ou non administrar algún tratamento obrigatorio aos animais.
- A venda de animais enfermos, agás que se trate dun vicio oculto, non coñecido polo vendedor.
- A cría ou comercialización de animais sen cumprir os requisitos correspondentes.
- Ter animais perigosos sen as medidas de protección que estean fixadas.
- Incumprimento de calquera outra das condicións impostas nas autorizacións administrativas.
- Considerase, así mesmo, como infracción grave a reincidencia en infraccións leves.
- Entenderase que existe reincidencia cando se cometa unha infracción leve do mesmo tipo ca outra anterior no prazo do ano posterior á notificación daquela. Requirirase que a resolución sancionadora adquira firmeza.

3. Son infraccións moi graves:

- O maltrato a animais causándolles a morte.

- A organización e celebración de espectáculos, pelexas ou outras actividades con animais que impliquen crueldade ou maltrato ou poidan ocasionarlles sufrimentos.
- A venda de animais con enfermidades infecto-contaxiosas coñecidas.
- A venda de animais para experimentación sen a debida autorización ou a centros non autorizados.
- A esterilización ou o sacrificio de animais sen control facultativo.
- A reiteración en faltas graves.

Considerarase, así mesmo, como infracción moi grave a reincidencia en infracción grave, entendendo que existe tal reincidencia cando se cometa unha infracción grave do mesmo tipo cá que motivou unha sanción anterior no prazo dun ano seguinte á notificación daquela. Requirase que a resolución sancionadora adquirise firmeza.

Artigo 35

As infraccións indicadas no artigo anterior serán sancionadas cás multas que seguen:

- a. As leves, de 30,05 a 300,51 euros.
- b. As graves, de 300,51 a 3005,06 euros.
- c. As moi graves, de 3.005,07 a 15.025,30 euros.

Artigo 36

Ademais das multas a que se refire o artigo anterior, os órganos competentes poderán impoñer as seguintes sancións.

- a. Peche temporal ou definitivo, respectivamente para as infraccións graves ou moi graves, dos establecementos.
- b. A prohibición temporal ou permanente, respectivamente para as infraccións graves ou moi graves, do exercicio de actividades comerciais.
- c. A incautación dos animais obxecto de actividades ilegais ou de abandono, para calquera tipo de infracción.
- d. No caso de federacións, ou de calquera outra entidade non lucativa, para infraccións graves ou moi graves, poderase suspender temporalmente, ou en casos moi graves definitivamente, o exercicio das súas actividades.

Artigo 37

Para a gradación das multas ou determinación do tempo de duración de clausura a que fai referencia ao artigo anterior, teranse en conta as seguintes circunstancias:

- A transcendencia social ou sanitaria ou o prexuízo causado pola infracción.
- O ánimo de lucro e a contía do beneficio obtido na comisión da infracción.
- A importancia do dano causado ó animal.
- A reiteración ou reincidencia na comisión de infraccións.

Artigo 38

O exercicio da potestade sancionadora prevista nesta Ordenanza requirirá a incoación e instrucción do correspondente expediente administrativo de conformidade co disposto na Lei de réxime xurídico das administración públicas e do procedemento administrativo común e noutras disposicións regulamentarias que regulen o procedemento administrativo común e noutras disposicións regulamentarias que regulen o procedemento administrativo sancionador.

Artigo 39

En conformidade co disposto na Lei do parlamento galego 1/1993, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en cativeiro e o Decreto 153/98, do 2 de abril, que a desenvolve, a imposición das sancións previstas corresponde:

- Ao Alcalde, para as infraccións leves.
- A Xunta de Galicia, a través do órgano que o teña legalmente atribuído en cada momento, para as infraccións graves e moi graves.

Artigo 40

As infraccións previstas nesta Ordenanza prescribirán, no caso das leves aos seis meses, das graves aos doce meses e das moi graves aos dous anos.

DISPOSICIÓN ADICIONAL

Será obrigatorio identificar aos animais nos termos do artigo 11.2. no prazo de 6 meses a contar dende a entrada en vigor desta Ordenanza.

Facúltase a Comisión de Goberno para a adopción de todos aqueles acordos que se precisen para a creación do censo municipal de cans.

DISPOSICIÓN FINAL

A presente Ordenanza entrará en vigor ao día seguinte da publicación no Boletín Oficial da Provincia de Ourense do acordo plenario de aprobación definitiva.